

[Ragnhild Andersen.]

socialministeren ikke påtænker at foreslå det bestående rådighedsbeløb fast forankret i loven, så vi ikke næste år skal stå over for, at de beløb, der bevilges i år, af sig selv — fordi folkepensionsloven er vedtaget med 4,5 pct. — vil blive nedskåret med en halv procent af grundbeløbet.

Jeg vil også gerne gentage mit spørgsmål til den højtærede socialminister, om regeringen ikke påtænker at komme med et forslag om en lille brændselsydelse til rentemodtagerne. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at denne vinter er ekstraordinær kold og ekstraordinær lang, og at de ældre har været meget glade for de små portioner, de har fået som brændselshjælp i 1957 og 1956.

Sluttelig vil jeg sige, at jeg beklager, det ikke er lykkedes for os at vinde gehør for den tanke, at hjemmehjælpsordningen burde gøres obligatorisk, så alle kommuner fik pligt til straks at gå i gang med at etablere hjemmehjælp; det havde efter vor opfattelse været det rigtige.

Dette lovforslag har mangler. Det kunne efter vor mening have været endnu bedre, men trods manglerne betyder det dog et fremskridt; også udvalgets ændringsforslag betyder en forbedring i forhold til det lovforslag, der forelå ved første behandling her i tinget. Min gruppe vil derfor stemme for ændringsforslaget og for lovforslaget som det fremskridt, det står for.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker for den enstemmige tilslutning.

Jeg kan tiltræde den i udvalgets betænkning givne henstilling vedrørende forståelsen af § 40, stk. 11.

Jeg har ikke noget imod, at den oversigt over rådighedsbeløbets anvendelse, som er tilstillet udvalget, går videre til offentligheden. Den kan formentlig lånes i folketingets bureau.

Med hensyn til rådighedsbeløbets fremtid kan jeg ikke udtale mig nærmere.

Ragnhild Andersen: Jeg forstår, at udvalget har fået en oversigt over rådighedsbeløbets udnyttelse rundt omkring i kommunerne, og det er naturligvis meget godt for udvalget. Jeg vil dog tilråde, at en sådan oversigt over rådighedsbeløbets anvendelse blev omdelt til samtlige medlemmer; det ville vist være af interesse for samtlige tingets medlemmer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3280).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde.

(Første behandling findes i tidenden sp. 230, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 349).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Edel Saunte): Det er jo nu fjerde gang, vi i det høje ting behandler spørgsmålet om bybefolkningens forsyning med mælk og fløde, og det må derfor være naturligt, at ordførerne i det hele kan henvise til de bemærkninger, der er gjort ved de tidligere behandlinger. Jeg vil dog som ordfører for udvalget oplyse, at lovforslaget på ny, altså for tredje gang, har været genstand for udvalgsbehandling, at vi i udvalget har foretaget en ny indgående behandling af det foreliggende lovforslag og dets enkelte bestemmelser, og at vi har modtaget deputationer og skriftlige henvendelser fra forskellig side, fra Storkøbenhavns Detailmejerier, fra Den danske Bagerstands Fællesorganisation, fra Landsforeningen af Detail-Mælkehandlere i Danmark, fra Grosserer-Societetets Komité og Industrirådet og en række andre organisationer. Vi har rettet en række spørgsmål til handelsministeren og har modtaget udførlige skriftlige besvarelser vedrørende disse spørgsmål.

Udvalget har, som man kunne vente, delt sig i et mindretal og et flertal. Det er jo således, at hver gang sagen har været behandlet, er det klart fremgået af debatten, at der er en fløj i det høje ting, som er uenig i denne lov, og en fløj, som er lige så begejstret for loven, som den anden fløj er uenig i den, og jeg tror ikke, at det for mit vedkommende vil være nødvendigt at gå langt ind i denne debat.

Hvad angår de ændringsforslag, der er stillet, deler de sig i ændringsforslag, som er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalgets flertal, og ændringsforslag, som er stillet af mindretallet. Nogle af ændringsforslagene går ud på at tydeliggøre de bestemmelser, som allerede findes i loven, men som vi har ment i udvalget måske kunne gøres tydeligere. Således tilsigter ændringsforslag nr. 2 at tydeliggøre den gældende bestemmelse, så der ikke kan opstå nogen tvivl om, hvorvidt konsum-is er omfattet af lovens bestemmelser eller ikke.

Ændringsforslagene nr. 3 og 4 tilsigter dels en klargøring, dels at give større frihed for den enkelte kommune til at åbne mulighed for ferielukning for detailmejerierne, når det kan ske uden ulempe for forbrugerne og uden ulempe for mejerierne.

Vi har endvidere fundet det rimeligt at udvide antallet af medlemmer i Storkøbenhavns mælkeudvalg på grund af den meget store stigning i omegnskommunernes befolkningstal. Det foreslås derfor ved ændringsforslag nr. 5, at medlemstallet udvides fra 8 til 9.

Ændringsforslagene nr. 6 og 7 går ud på at stille handelsministeren friere, når han skal vælge den person, der skal lede ankenævnet. Endvidere har vi ment, at det for en ordens skyld burde stå i selve loven, at ankenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene. Dette har vi opfattet som en selvfølge, men det er altid rart, at det står i loven, så der ikke kan blive diskussion om det. Endelig har vi ment, at hvis sådan anke skulle finde sted, kan den ikke have opsættende virkning, da det ville virke alt for forstyrrende for mælkehandelen i det pågældende område.

Mindretallet har stillet ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af lovforslagets tekst, og det går jeg ud fra at mindretallets ordfører vil komme nærmere ind på. Men jeg vil allerede nu sige, at flertallet ikke kan tiltræde dette ændringsforslag, fordi dets vedtagelse i virkeligheden ville betyde afskaffelse af en samlet mælkeordning her i landet. Flertallet er af den opfattelse, at mælkeordningen har været af stor værdi, at den ganske vist har trængt til visse ændringer, men at den også, således som den har virket hidtil, har skaffet billigere mælk og mælk af højere sundhedsmæssig kvalitet. Det er ikke sådan — det erkender vi — at man